

ผลการเรียนรู้และความคงทนการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ปวีณา บุตรวงศ์^{1*}

¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนการจำคำศัพท์ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยกลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนซีโหล่นวิทยา อำเภอบางบาล จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยทดลองสอนคำศัพท์โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นเวลา 10 คาบเรียน โดยก่อนเรียนผู้เรียนได้ทดสอบความสามารถเรียนรู้คำศัพท์ และเมื่อดำเนินการสอนครบทั้ง 10 คาบ ผู้เรียนได้รับการทดสอบอีกครั้ง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถเรียนรู้คำศัพท์ จากนั้น 14 วัน ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความคงทนการจำคำศัพท์ แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏว่า

- 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80.20/80.44
- 2) นักเรียนมีคะแนนความสามารถเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด
- 3) นักเรียนมีคะแนนทดสอบเรียนรู้คำศัพท์หลังจากเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ผ่านไป 2 สัปดาห์สูงกว่าทดสอบหลังเรียนเสร็จทันที
- 4) นักเรียนมีความพึงพอใจหลังจากเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

คำสำคัญ: การเรียนรู้คำศัพท์, กลวิธีลิ้นซ์, เทคนิคเพื่อนคู่คิด, ความคงทนการจำคำศัพท์

*Corresponding author. E-mail: beautifulthailand.butwong@gmail.com

Use of LINCS Strategy and Think-Pair-Share Technique to Enhance the Achievement and Retention of Grade Eight Students' English Vocabulary

Paweena Butwong^{1*}

¹ Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University, Thailand

Abstract

The purposes of this research were to compare the English vocabulary learning achievement, retention of the vocabulary both before and after they were taught through the use of LINCS strategy and Think-Pair-Share technique. The target group was 30 Grade Eight students in the first semester of the Academic Year 2014 at Cheelone Wittaya School, At-Samat District, Roi-Et Province. The researcher taught the use of LINCS strategy and Think-Pair-Share technique for 10 periods. The test in English vocabulary learning were administered before and after 10 periods of teaching had been finished. The retention test was given after the test in English vocabulary learning had been completed for 14 days. Then the data were analyzed to find percentage, mean and standard deviation.

The findings of this research were as follows:

- 1) Effectiveness of lesson plans of LINCS strategy and Think- Pair- Share technique was higher than the criteria 80.20/80.44.
- 2) The students who were taught through the use of LINCS strategy and Think – Pair – Share technique had higher English vocabulary achievement scores than their pretest score.
- 3) The students who were taught through the use of LINCS strategy and Think – Pair – Share technique had higher vocabulary retention scores after 14 days posttest than those of the immediate posttest.
- 4) The self-evaluation after being taught by LINCS strategy and Think-Pair-Share technique show satisfaction at a good level, the mean was 3.81 and standard deviation was 0.68.

Keywords: English vocabulary learning, LINCS strategy, Think-Pair-Share technique, Retention of vocabulary

*Corresponding author. E-mail: beautifulthailand.butwong@gmail.com

บทนำ

ภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์อันเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ ภาษาจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรมการอยู่ในสังคมมนุษย์ ในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) เป็นการหลอมตัวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโลก เปรียบเสมือนแผ่นดินต่าง ๆ มีพรมแดนกีดกันน้อยลงเป็นกระบวนการที่มีการเชื่อมโยงไปทั่วโลก ติดต่อกันประสานเครือข่ายกัน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจ ศาสนา สังคม การศึกษา เป็นสังคมที่มีเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้การติดต่อสื่อสารและการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้นหรือที่เรียกว่า ทางด่วนข้อมูล (Information Superhighway)

ภาษาอังกฤษในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีความสำคัญมากขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรในชาติให้มีความรู้ ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษให้มีความเข้าใจ สามารถสื่อสาร รู้จักเลือกสรรสารสนเทศที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อะไรและการประกอบอาชีพ (นิธิตา อติภักธนันท์, 2541) ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้อย่างถูกต้อง การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงได้รับความสนใจจากคนทั่วไปและเข้ามามีบทบาทในหลักสูตรทุกระดับ ดังที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้นักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ คำศัพท์นับเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยเอื้ออำนวยต่อการเรียนภาษาในด้านการอ่านไวยากรณ์ สิ่งที่คิดว่าเป็นประโยชน์มากที่สุด คือการเรียนรู้คำศัพท์ ผู้สอนจึงควรฝึกนักเรียนในด้านคำศัพท์ ถ้าผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์แล้ว จะทำให้มีปัญหาในการอ่าน

ในการสอนภาษานั้น คำศัพท์นับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งและเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ ไม่ว่าจะด้วยการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้ที่เรียนรู้ภาษาได้ดีจะต้องรู้คำศัพท์ให้มากพอ จำให้แม่นยำและนำไปใช้ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว นักเรียนไทยส่วนมากมีปัญหาจำคำศัพท์ไม่ได้ จากการสังเกตจะพบว่า นักเรียนจำคำศัพท์ได้น้อยมาก บางคนจำไม่ได้เลย แม้ว่าจะเคยท่องกับครูมาแล้วก็ตาม ทำให้นักเรียนไม่สนใจและไม่อยากเรียนวิชานี้ ซึ่งแน่นอนปัญหานี้ย่อมส่งผลถึงการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ จึงจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องหาวิธีเร้าความสนใจนักเรียนให้จดจำและเกิดทักษะจนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ความสามารถเรียนรู้คำศัพท์ยังมีความเกี่ยวข้องกับทักษะการเรียนภาษาอังกฤษอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ถ้านักเรียนมีความสามารถเรียนรู้คำศัพท์ ก็จะสามารถอ่านหรือตีความบทความหรือเรื่องได้ คำศัพท์จึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทักษะอื่น ๆ การละเลยการสอนคำศัพท์อาจส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษทักษะอื่น ๆ ไปด้วย เพราะคำศัพท์มีผลสำคัญต่อการพัฒนาการเขียน หากขาดแนวคิดรวบยอดของคำศัพท์ ทั้งรู้ความหมายและสะกดคำ นักเรียนจะเกิดความชะงักงัน เขียนไม่ได้ เพราะไม่รู้คำศัพท์มากพอ

นักเรียนส่วนมากในโรงเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนและนำไปใช้ได้ เพราะกระบวนการเรียนการสอนแบบที่ผ่านมา ผู้สอนจำนวนมากได้เลือกใช้วิธีการสอนแบบยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เน้นการสอนแบบบรรยาย นักเรียนจึงขาดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ถนัดรับแต่ความรู้จากผู้สอนที่หยิบยื่นให้ และยังขาดสื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาของบทเรียนที่จะเป็นสิ่งที่กระตุ้นและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน อีกทั้งไม่เอื้อให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดเพื่อใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนมากยังไม่สามารถค้นพบวิธีการสอนที่ทำให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้ (บำรุง โตรัตน์, 2534) การเตรียมหรือหากกลวิธีการเรียนคำศัพท์เพื่อที่เหมาะสมกับนักเรียน จึงยังคงเป็นปัญหาที่ท้าทายครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยต้องการหาวิธีสอนคำศัพท์ที่สามารถเชื่อมโยงความรู้คำศัพท์ใหม่กับประสบการณ์เรียนรู้เดิมของนักเรียนเพื่อให้เป็นความรู้ที่ยั่งยืนคงทน

การสอนคำศัพท์ไม่ใช่เพียงหมายถึง การบอกความหมายของคำศัพท์ให้นักเรียนทราบหรือให้นักเรียนเขียนความหมายคำศัพท์ลงในสมุดเท่านั้น Hunt and Beglar (1998) แบ่งการเรียนการสอนคำศัพท์ออกเป็น 3 วิธี คือ การเรียนรู้แบบบังเอิญ (Incidental Learning) การสอนแบบตรง (Explicit Instruction) และการพัฒนากลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Independent Strategies) การเรียนรู้แบบบังเอิญเป็นสิ่งที่ผู้เรียนไม่ได้ตั้งใจที่จะเรียนโดยตรง แต่เป็นผลพลอยได้จากการทำงานหรือเรียน การสอนแบบตรงเป็นการสอนที่ถูกออกแบบวางแผนโดยผู้สอน เป็นการสอนที่เจาะจงคำที่นักเรียนต้องเรียนรู้ ผู้สอนสอนคำศัพท์แก่นักเรียน เพิ่มเติมความรู้เรื่องคำศัพท์ และพัฒนาความชำนาญในคำศัพท์ที่รู้แล้ว การพัฒนากลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือการฝึกเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทและฝึกการใช้พจนานุกรม

การสอนคำศัพท์แบบบัตร์คำที่นำมาใช้ศึกษานี้จัดเป็นการสอนแบบตรง (Explicit Instruction) ครูจะเสนอคำศัพท์ใหม่หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ นักเรียนจะได้อ่านออกเสียง และสะกดคำศัพท์และบอกความหมายคำศัพท์โดยการแปล นักเรียนจะได้ฝึกทบทวนคำศัพท์ซ้ำ ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถจำและรู้ความหมายคำศัพท์

ดังนั้นการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาในการเรียนการสอน จึงเป็นวิธีที่ช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดผลได้ดี เพราะมีทั้งกลวิธีทางตรงที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้เรียนและกลวิธีทางอ้อม ซึ่งเป็นกลวิธีที่ช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดผลยิ่งขึ้นในการเรียนการสอนภาษา เมื่อผู้สอนให้ผู้เรียนรู้กลวิธีต่าง ๆ และตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนด้วยกลวิธีต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว ผู้เรียนจะยังสามารถนำกลวิธีการเรียนรู้ไปใช้เอง เมื่ออยู่นอกห้องเรียนได้ด้วย การสอนโดยวิธีการเรียนรู้ทางภาษา จึงมีบทบาทและความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาเป็นอย่างยิ่ง

การสอนวิธีหนึ่งที่นำเสนอใจซึ่งจะช่วยพัฒนาความจำและความรู้คำศัพท์ คือ วิธีการสอนคำศัพท์โดยกลวิธีลินซ์ (LINCS Strategy) ซึ่งนำเสนอโดย Ellis (1998) กลวิธีลินซ์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์ใหม่กับความรู้เดิมของผู้เรียนที่มีอยู่เดิม โดยอาศัยวิธีการสำคัญ 2 อย่าง คือ กลวิธีการใช้เสียง (Auditory Devices) และกลวิธีการใช้จินตภาพ (Visual Devices) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและจดจำในสิ่งที่เรียนมากยิ่งขึ้น กลวิธีลินซ์ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. L (List the part): การบันทึกคำศัพท์ใหม่ คือ การจดบันทึกคำศัพท์ใหม่
2. I (Indicate a reminding word): การกำหนดคำช่วยจำ คือ คำที่ช่วยจำที่เกี่ยวข้องกับการผูกเรื่องและวาดภาพประกอบ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำและระลึกได้
3. N (Note a Lincing story): การผูกเรื่อง จุดประสงค์การผูกเรื่อง คือ ฝึกให้ผู้เรียนใช้คำศัพท์ใหม่เชื่อมโยงกับคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งคือคำที่ผู้เรียนเลือกมาเป็นคำช่วยจำ
4. C (Create a Lincing picture): วาดภาพประกอบ เป็นวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ ภาพที่วาดขึ้นนั้น ต้องเป็นภาพที่แสดงถึงลักษณะสำคัญของความหมายคำศัพท์ที่เรียนและต้องเกี่ยวข้องกับคำสำคัญ
5. S (Self - test): การตรวจสอบ หลังจากสร้างบัตร์คำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนต้องสามารถตรวจสอบตนเองว่า เข้าใจความหมายคำศัพท์และจดจำคำศัพท์นั้นได้หรือไม่

ผู้วิจัยได้ศึกษาเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้คำศัพท์แบบกลวิธีลินซ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นั่นคือเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด Think- Pair- Share เทคนิคนี้ค้นพบโดย Lyman (1981) แบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่ ๆ ขั้นตอน Think เป็นขั้นตอนที่ให้เวลานักเรียนคิดและใช้ความรู้ประสบการณ์ที่ตนมี คิดหาคำตอบหลังจากที่ได้ฟังคำถามจากครูและเปิดโอกาสให้แต่ละคนจัดระเบียบรวบรวม

ความคิดของคน ส่วนขั้นตอน Pair ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนข้าง ๆ และขั้นตอน Share นักเรียนจะสะท้อนความคิดเห็นของตนให้คู่ทราบ จะกระตุ้นให้นักเรียนเปรียบเทียบความคิดของตนกับคู่ ฝึกทักษะ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม นักเรียนเคารพต่อความคิดเห็นของเพื่อน

กระบวนการเรียนคำศัพท์ด้วยกลวิธีลินซ์เป็นกระบวนการสอนคำศัพท์อย่างมีความหมาย โดยเน้นความสำคัญของการเรียนรู้ที่มีความเข้าใจและมีความหมาย นอกจากกระบวนการลินซ์แล้ว เทคนิคเพื่อนคู่คิดช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแสดงออกทางภาษา ในรูปแบบพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนให้คู่หรือเพื่อนของตน ทำให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์กว้างไกลขึ้น มิใช่รู้แต่เพียงประสบการณ์เฉพาะตนเองเท่านั้น หากแต่ยังรับรู้ความรู้ ประสบการณ์ของเพื่อนคนอื่น ๆ ด้วย ความรู้ ประสบการณ์ของตนต่อผู้อื่นจะช่วยให้ผู้เรียนสร้างและรวบรวมองค์ความรู้คำศัพท์ด้วยตนเอง และกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยค มิติมุมมองความคิดก็ขยายใหญ่ออกไป ผู้เรียนจะเชื่อมโยงกระบวนการเหล่านี้เข้าเป็นกลวิธีการเรียนรู้ของตน ช่วยให้กระบวนการเรียนรู้เกิดผลได้ดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการเรียนคำศัพท์โดยใช้กลวิธีลินซ์ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด
3. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลินซ์ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด
4. เพื่อหาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลินซ์ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนซีโหล่นวิทยา อำเภอบางบาล จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2557
2. ระยะเวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนซีโหล่นวิทยาอำเภอบางบาล จังหวัดร้อยเอ็ด ที่กำลังเรียนรายวิชา อ 22101 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดความสามารถเรียนรู้คำศัพท์ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ทดสอบการสะกดคำ ส่วนที่ 2 ทดสอบความหมาย และส่วนที่ 3 ทดสอบนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยค แบบทดสอบนี้นำมาใช้ทั้งหมด 3 ครั้ง ดังนี้

- 1.1 ทดสอบก่อนเรียน (ทดสอบก่อนทดลอง)
- 1.2 ทดสอบหลังเรียน 1 วัน (ทดสอบหลังเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว 1 วัน)
- 1.3 ทดสอบหลังเรียนไป 2 สัปดาห์ (ทดสอบหลังเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว 14 วัน) แต่เพื่อป้องกันผู้เรียนจดจำข้อสอบได้ ผู้วิจัยจะจัดเรียงลำดับข้อสอบใหม่ทั้งสามครั้ง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด
3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียน

การทดลอง

ขั้นตอนการนำกลวิธีลินซ์ใช้ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดในการเรียนคำศัพท์ มีดังนี้

1. ผู้สอนแสดงรูปภาพคำศัพท์เป้าหมายพร้อมด้วยตัวอย่างประโยคง่าย ๆ
2. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า รู้ความหมายของคำศัพท์ (ผู้เรียนอาจตอบเป็นภาษาไทยได้)
3. เมื่อผู้เรียนช้การทดยกันระดมคำตอบแล้ว ผู้สอนเขียนความหมายที่ถูกต้องเป็นภาษาอังกฤษลงบน

กระดาน

4. ผู้สอนทบทวนขั้นตอนกลวิธีลินซ์ และแสดงตัวอย่างของบัตรคำที่ใช้กลวิธีลินซ์
5. ผู้สอนอธิบายการทำบัตรคำในขั้นที่ 1 ทั้งการเขียนคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์
6. ผู้สอนอธิบายการทำบัตรคำในขั้นที่ 2 คือกำหนดคำช่วยจำ
7. ผู้สอนอธิบายกับผู้เรียนว่า คำช่วยจำ คือคำที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว และมีเสียงและรูปแบบการเขียนที่คล้ายกับคำศัพท์เป้าหมาย (Think)
8. ผู้เรียนต้องจับคู่กันเพื่ออภิปราย แลกเปลี่ยนคำตอบ ขั้นตอนนี้จะช่วยลดความเครียดของผู้เรียน หากต้องไปนำเสนอคำตอบหน้าห้อง และช่วยให้ผู้เรียนเคารพในความคิดของผู้อื่นด้วย (Pair)
9. ทั้งผู้เรียนและคู่ แลกเปลี่ยน อภิปรายความคิดเห็นกัน (Share)
10. ผู้สอนอธิบายการทำบัตรคำในขั้นที่ 3 คือ ขั้นสร้างเรื่องประกอบ ซึ่งผู้เรียนจะต้องนึกถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และคำช่วยจำ แต่ต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เพื่อให้จดจำได้ง่ายขึ้น (Think)
11. ผู้เรียนต้องจับคู่กันเพื่ออภิปราย แลกเปลี่ยนคำตอบ ขั้นตอนนี้จะช่วยลดความเครียดของผู้เรียน หากต้องไปนำเสนอคำตอบหน้าห้อง และช่วยให้ผู้เรียนเคารพในความคิดของผู้อื่นด้วย (Pair)
12. ทั้งผู้เรียนและคู่ แลกเปลี่ยน อภิปรายความคิดเห็นกัน (Share)
13. ผู้สอนอธิบายการทำบัตรคำในขั้นที่ 4 คือ การวาดภาพประกอบ ช่วยย้าให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ดี อีกวิธีหนึ่ง ภาพที่วาดต้องเป็นภาพที่แสดงถึงลักษณะสำคัญของความหมายคำศัพท์ที่เรียนและเกี่ยวเนื่องกับคำสำคัญ (Think)
14. ผู้เรียนต้องจับคู่กันเพื่ออภิปราย แลกเปลี่ยนคำตอบ ขั้นตอนนี้จะช่วยลดความเครียดของผู้เรียน หากต้องไปนำเสนอคำตอบหน้าห้อง และช่วยให้ผู้เรียนเคารพในความคิดของผู้อื่นด้วย (Pair)
15. ทั้งผู้เรียนและคู่ แลกเปลี่ยน อภิปรายความคิดเห็นกัน (Share)
16. ผู้เรียนและคู่ตรวจสอบความถูกต้องและความเข้าใจคำศัพท์ (Self-test)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้เรียนทดสอบก่อนเรียน และทดสอบอีก 2 ครั้ง หลังจากเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีลินซ์และเทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยทดสอบหลังจากกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์เสร็จสิ้นไปแล้ว 1 วัน และทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์หลังจากเรียนเสร็จสิ้นไปแล้ว 14 วัน

1.1 แบบทดสอบที่ใช้คือ แบบทดสอบวัดความสามารถเรียนรู้คำศัพท์ ทั้งหมด 30 ข้อเป็นแบบเลือกตอบ 20 ข้อ และแบบจับคู่ 10 ข้อ

1.2 กระบวนการสร้างแบบทดสอบนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ *Language Testing in Practice* (Bachman & Palmer, 1996) และ *Classroom Testing* (Heaton, 1990)

เกณฑ์ที่นำมาใช้เลือกคำศัพท์คือ General Service List ของ Micheal West (1953) และคำศัพท์ที่นำมาใช้สอนมีจำนวนทั้งสิ้น 30 คำ ได้แก่ 1. traffic 2. young 3. garden 4. ancient 5. beautiful 6. dance 7. village 8. Factory 9. bridge 10. package 11. visit 12. smile 13. direction 14.holiday 15. between 16. festival 17. place 18. history 19. comic 20. rule 21. address 22. future 23. library 24. damage 25. size 26. popular 27.around 28. accident 29. magazine และ 30. deliver

2. หลังจากผู้เรียนทดสอบก่อนเรียนแล้ว ผู้สอนสอนคำศัพท์ด้วยกลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 5 แผน แต่ละแผนมี 2 คาบ คาบละ 50 นาที

3. เมื่อผู้เรียนเรียนคำศัพท์เสร็จทั้ง 5 แผนแล้ว ผู้เรียนต้องทำแบบทดสอบหลังเรียนเป็นแบบทดสอบเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แต่เพื่อป้องกันการจดจำข้อสอบได้ ผู้วิจัยเรียงลำดับข้อทดสอบใหม่ทั้งหมด

4. หลังจากนั้น 14 วัน ผู้เรียนต้องทำแบบทดสอบอีกครั้ง เพื่อวัดความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ โดยใช้แบบทดสอบเดิม แต่เพื่อป้องกันการจดจำข้อสอบได้ ผู้วิจัยเรียงลำดับข้อทดสอบใหม่ทั้งหมด

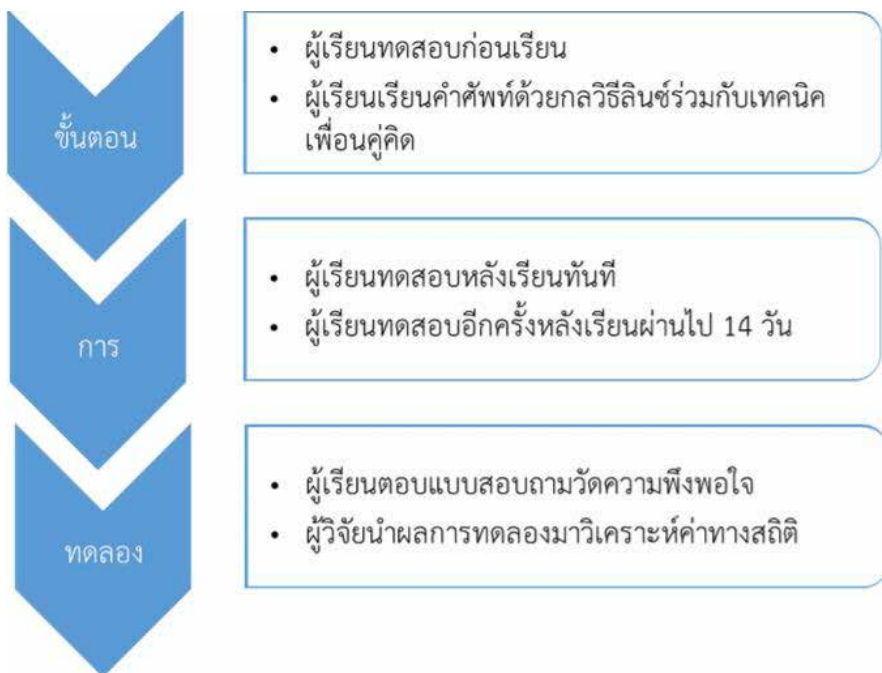
5. ผู้เรียนตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

6. ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติเพื่อเปรียบเทียบกัน ทั้งข้อมูลจากการทดสอบก่อนเรียน ทดสอบหลังเรียนทันที และทดสอบหลังเรียนผ่านไป 14 วัน

7. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และสถิติทดสอบ t (*t-test*)

ภาพที่ 1 แผนภูมิรูปแบบการทดลอง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

คะแนนเต็มระหว่างเรียน	คะแนนที่ได้ระหว่างเรียน	ค่าประสิทธิภาพ กระบวนการ (E ₁)	คะแนนเต็มหลังเรียน (E ₂)	คะแนนที่ได้หลังเรียน (E ₂)	ค่าประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ (E ₂)	ค่าประสิทธิภาพ E ₁ / E ₂
50	1,203	80.20	30	724	80.44	80.20 / 80.44

จากตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80.20/ 80.44

2. ผลของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ก่อนและหลังสอน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	t
ก่อนเรียน	30	30	432	14.40	36.22	49.71*
หลังเรียน	30	30	724	24.13	80.44	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 นักเรียนมีคะแนนความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้กลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

3. คะแนนความคงทนการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนผ่านไปแล้ว 14 วัน แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คะแนนความคงทนการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนผ่านไปแล้ว 14 วัน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	t
หลังเรียน	30	30	724	24.13	80.44	95.42*
หลังเรียน 14 วัน	30	30	729	24.30	81.00	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 นักเรียนมีคะแนนทดสอบเรียนรู้คำศัพท์หลังจากเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่านไป 14 วัน สูงกว่าทดสอบหลังเรียนเสร็จทันที

4. สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจหลังจากเรียนรู้ แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจหลังจากเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ข้อ	รายการ			ระดับความพึงพอใจ
		Mean	SD	
1.	ครูชี้แจงกิจกรรมเรียนภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	2.58	0.43	ปานกลาง
2.	การเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด Think- Pair -Share มีความน่าสนใจ	3.52	0.57	มาก
3.	การเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด Think- Pair-Share ทำให้เรียนสนุก	3.56	0.63	มาก
4.	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	3.54	0.61	มาก
5.	การเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด Think- Pair -Share สามารถทบทวนคำศัพท์ได้สะดวกและง่าย	2.96	0.53	ปานกลาง
6.	คำศัพท์การเรียนรู้ด้วยกลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด Think- Pair - Share ทำให้บรรยากาศการเรียนเป็นกันเอง	2.86	0.49	ปานกลาง
7.	การเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด Think- Pair - Share ทำให้กระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	3.76	0.67	มาก
8.	การเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด Think- Pair - Share ทำให้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น	3.52	0.57	มาก
9.	การเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด Think- Pair - Share ทำให้มีส่วนร่วมในการเรียนคำศัพท์ได้มากกว่าเมื่อก่อน	3.90	0.71	มาก
10.	การเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีลิ้นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด Think- Pair - Share ทำให้เข้าใจและนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคได้มากกว่าเมื่อก่อน	2.51	0.38	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ย	3.81	0.68	มาก

จากตารางที่ 4 นักเรียนมีความพึงพอใจหลังจากเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลิ้นช้ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

นอกเหนือจากการรายงานผลการวิจัยเชิงปริมาณดังที่นำเสนอไว้แล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นนักเรียน ตลอดจนติดตามและประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ที่ใช้กลวิธีลิ้นช้ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสังเกตและการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการเพื่อสอบถามถึงกิจกรรมการสอนแบบนี้ ผลปรากฏว่า นักเรียน 6 ใน 10 คน มีความพึงพอใจในแนวการสอนแบบนี้ เพราะชอบที่ได้วาดรูป ไม่เครียด และได้พูดคุยกับเพื่อนๆในห้อง ทั้งๆที่เมื่อก่อน ถ้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จะกลัวและเจียบไม่กล้าสบตาครู ในขณะที่สอบถามถึงสื่อการสอน ปรากฏว่า นักเรียน 4 ใน 8 คน เห็นด้วยกับการใช้กระดาษบัตรคำวาดภาพและเขียนตัวอย่างประโยคสั้นๆ และนักเรียนยังสามารถเก็บเอาไว้เป็นผลงานตัวเองได้ด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังจากได้รับการสอนด้วยกลวิธีลิ้นช้ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงขึ้น อาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์สูง เพราะเหตุผลหลายประการ ดังนี้

ประการแรก การเรียนคำศัพท์ด้วยกลวิธีลิ้นช้ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงความหมายคำศัพท์ใหม่กับความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่เดิม โดยอาศัยวิธีการสำคัญ 2 อย่าง คือ กลวิธีการใช้เสียง โดยในขั้นตอนการกำหนดคำช่วยจำ ผู้เรียนจะเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์ใหม่เข้ากับความหมายของคำศัพท์ที่มีเสียงคล้ายกับคำศัพท์ใหม่ ซึ่งคำศัพท์คำนั้นผู้เรียนจำความหมายได้ตั้งอยู่แล้ว ในขั้นวาดภาพประกอบ ผู้เรียนจะเกิดการวาดภาพในใจเพื่อช่วยในการจำลักษณะที่สำคัญและโดดเด่นของความหมายคำศัพท์คำใหม่ กลวิธีการใช้เสียงและการใช้จินตภาพนั้น เป็นหนึ่งกลวิธีในหลายๆ กลวิธีความจำ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนได้ในระยะยาวและสามารถดึงกลับมาใช้เมื่อจำเป็นจะต้องสื่อสาร และกลวิธีความจำนั้นเป็นพื้นฐานของความเข้าใจในการเรียนรู้ อาจกล่าวได้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่ในสมองของผู้เรียนแล้ว

ประการที่สอง นอกจากการเรียนคำศัพท์โดยใช้กลวิธีลิ้นช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์ใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ในขั้นของการบันทึกคำศัพท์ใหม่ ซึ่งผู้เรียนจะมุ่งความสนใจไปสู่ความหมายเฉพาะของคำศัพท์ที่สัมพันธ์กับบทเรียน กำหนดความสนใจไปที่บริบทของความหมายในประโยคที่ผู้สอนเขียนไว้มากกว่าพยายามจำความหมายอื่นของคำศัพท์ด้วย

ประการที่สาม การเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลิ้นช้ ผู้เรียนจะต้องลงมือบันทึกคำศัพท์ด้วยตนเองลงในบัตรคำตามขั้นตอนลิ้นช้ เป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง (จตุพร เพชรแก้ว, 2546) เพราะผู้เรียนจะต้องฝึกคิดและสร้างบัตรคำด้วยตนเอง เป็นการสอนให้ผู้เรียนฝึกใช้กลวิธีการวางแผนการเรียนรู้โดยการจัดรวบรวมให้เป็นระบบ เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากผู้เรียนเกิดการรวบรวม จัดระบบ และเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

ประการสุดท้าย การเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลิ้นช้ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด จัดเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทางด้านทักษะการรวบรวมความรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการสื่อสาร

ส่งเสริมทักษะทางสังคม ซึ่งมาจากการช่วยเหลือกัน การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย อีกทั้งยังส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานด้วยกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นทั้งสิ้น

2. ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยกลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด จะมีความคงทนจำคำศัพท์หลังจากสิ้นสุดการสอนไปแล้ว 14 วัน จากผลการวิจัยนี้ น่าจะอธิบายได้จากขั้นตอนของการบันทึกคำศัพท์ลงในบัตรคำศัพท์ตามกลวิธีลินซ์ เพราะโดยขั้นตอนของกลวิธีลินซ์แล้ว ผู้เรียนจะถูกฝึกให้นึกถึงความหมายหลาย ๆ ครั้ง และฝึกให้เชื่อมโยงความหมายหลาย ๆ วิธี ด้วยขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ผู้เรียนได้เจอคำศัพท์นั้นบ่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์นั้นได้

นอกจากขั้นตอนกลวิธีลินซ์จะช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีแล้ว กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ก็มีส่วนช่วยในการจำคำศัพท์ด้วยเช่นกัน เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นกลไกขับเคลื่อนส่งเสริมให้กระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีลินซ์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะหมุนเวียนเปลี่ยนสลับคูใหม่ทุกๆแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้แต่ละคนได้ผลัดเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของคูใหม่ของตนด้วย เพราะการแลกเปลี่ยนสื่อสาร ทักษะประสบการณ์และวิธีการ ทำให้สมองทำงานอย่างล้ำลึก (Lyman, 1981) เช่น กระบวนการสัมพันธ์ความหมาย การสร้างภาพในสมอง จะช่วยให้การเรียนรู้คำศัพท์ดีขึ้น ในการเรียนคำศัพท์ด้วยกลวิธีลินซ์นั้น ผู้เรียนจะเชื่อมโยงคำศัพท์กับภาพและเสียง ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้สมองทำงานซับซ้อนขึ้น อีกทั้งกลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหรือเตรียมบทเรียนมาล่วงหน้า เพื่อผู้เรียนจะได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดกับคูของตน และยังให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์ใหม่กับคำศัพท์ที่ผู้เรียนคุ้นเคยและเข้าใจความหมายดีแล้ว ซึ่งจะช่วยการจำเช่นกัน เพราะเป็นการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับความรู้เดิม ซึ่งในการจำอะไรก็ตาม หากเป็นการจำที่มีความหมายหรือเกี่ยวข้องกับความรู้เดิม ย่อมจะทำให้ผู้เรียนจำได้มากกว่า และผู้เรียนสามารถพัฒนาความจำนี้ไปสู่ความจำระยะยาวได้

นอกจากนี้ยังพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนหลังจากทิ้งช่วงไป 14 วัน ปรากฏว่าสูงกว่าการทำแบบทดสอบภายหลังสิ้นสุดการเรียนการสอนทันทีที่ อาจเป็นเพราะหลังจากที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบเสร็จแล้วนั้น ผู้เรียนได้ตรวจสอบคำตอบหรือซักถามคำตอบในหมู่เพื่อน วิธีการดังกล่าวถือเป็นกลวิธีการเรียนอย่างหนึ่ง ทำให้เกิดความจำได้แม่นยำ จำได้นานจนนำไปสู่ความคงทนในการจำคำศัพท์ จึงทำให้คะแนนการสอบหลังจากทิ้งช่วงไป 14 วัน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์สูงขึ้น

กล่าวโดยสรุป จากการอภิปรายผลการวิจัยทั้งหมดข้างต้นนั้น แสดงให้เห็นว่าการสอนคำศัพท์ด้วยกลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด สามารถเพิ่มพูนความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนการจำคำศัพท์ ทั้งนี้ผู้เรียนจะต้องอาศัยระยะเวลาและการฝึกฝน จะต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดทักษะและความชำนาญขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการให้กำลังใจ กล่าวชมเชย และวิจารณ์ผลงานของนักเรียนเพื่อเป็นการให้แรงเสริม ให้กำลังใจผู้เรียนในการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. ในขั้นของการบันทึกคำศัพท์ใหม่ ควรให้ผู้เรียนจดบันทึกประเภทของคำศัพท์นั้นเอาไว้ด้วย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจำได้ดีขึ้น

3. หลังจากผู้เรียนวาดภาพประกอบลงในบัตรคำเรียบร้อยแล้ว ควรให้ผู้เรียนฝึกอธิบายภาพที่วาดประกอบขึ้นด้วยว่า ภาพนั้นช่วยให้ตนเข้าใจและจำคำศัพท์นั้นได้อย่างไร โดยผู้เรียนอาจจะเขียนคำอธิบายสั้น ๆ ไว้ใต้ภาพ

4. ผู้สอนควรนำบัตรคำศัพท์มาใช้เป็นอุปกรณ์จัดตกแต่งห้องในมุมสร้างเสริมความเข้าใจและความคงทนคำศัพท์

เอกสารอ้างอิง

- จตุพร เพชรแก้ว. (2546). การใช้กลวิธีลิ้นซ์เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ความ คงทนในการจำ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิธิตา อติภทรนันท์. (2541). การสอนคำศัพท์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2534). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์.
- Bachman, F., & Palmer, S. (1996). *Language Testing in Practice*. London: Oxford University Press.
- Ellis, E.S. (1998). *Visual and Auditory LINC'S to Background Knowledge: A Key for Learning New Terms*. Available at: http://www.ldonline .org/ld_indepth/teaching techniques/ellis_lincs.pdf.
- Heaton, J.B. (1990). *Classroom Testing*. New York: Longman.
- Hunt, A. & Beglar, D. (1998). *Current Research and Practice Teaching Vocabulary*. Available at: <http://langue.hyper.chubu.ac.jp/jalt/pub/tlt/98/jan/hunt.html>.
- Layman, F. (1981), Think-Pair-Share, Retrieved Aug. 15, 2007, Available at: <http://www.wcer.wisc.deu/archive>.
- West, M. (1953). *General Service List*. Available at: <http://www.newgeneralservicelist.org/>.